

očekávání rodičů vyšší. Tyto faktory dohromady vytvářejí model,³ který poměrně dobře vysvětluje, od čeho rodiče ambice pro další vzdělávání svých dětí odvozují. Tento model také vysvětluje rozdíly mezi očekávaným dosaženým vzděláním chlapců a dívek. Pohlaví samo o sobě není v tomto modelu významné, dívky ale mají v páté třídě významně lepší výsledky než chlapci a podstatně častěji navštěvují zájmové kroužky (28 % dívek a 19 % chlapců navštěvovalo alespoň 3 zájmové kroužky týdně). Rodiče od nich proto očekávají lepší studijní výsledky i v budoucnu. Berou tedy ohled na studijní předpoklady dítěte tak, jak se v dané době jeví, a jen zprostředkovaně hraje roli to, zda je dítě chlapec nebo dívka.

Mírně se v rámci sebraných dat projevuje tendence očekávat vyšší dosažené vzdělání u dětí, které docházejí do jiné školy, než je jejich škola spádová. Vyšší mobilitu pro docházku do jiných než spádových škol mají děti vzdělanějších rodičů, bez ohledu na velikost místa bydliště. Do jiných než spádových škol docházelo 13 % dětí v souboru. Přibližně čtvrtina z těchto dětí školu záměrně změnila až v průběhu školní docházky.

Tolerance a názory na rovnost ve vzdělávání

Většina rodičů se staví tolerantně jak k přítomnosti zdravotně postižených žáků, tak žáků ze sociálně slabých rodin ve třídách, ve kterých se vzdělávají jejich děti. Pětina rodičů si je vědoma toho, že do třídy s jejich dítětem dochází zdravotně postižený žák a polovina rodičů si myslí nebo ví o tom, že někteří žáci ve třídě pocházejí ze sociálně slabých rodin (graf 4). Podíl rodičů, kterým přítomnost těchto žáků ve třídách vadí, a to jak už v konkrétní situaci, nebo hypoteticky (tito žáci ve třídě s jejich dítětem nejsou, ale nechtěli by, aby tam byli), však není zanedbatelný. V případě zdravotně postižených dětí se proti staví 16 % rodičů, v případě sociálně slabých je podíl odpůrců podobný. Tolerantnější jsou rodiče, kteří s přítomností těchto žáků ve třídách svých dětí mají zkušenosti.

³ Lineární regrese, viz příloha č. 2.